

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **VPI CZ, v. o. s.**, IČ: 030 07 740,
se sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8 - Karlín,
zastoupená JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem,
se sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8 - Karlín,
insolvenční správkyň společností KRATOLIA Trade, a. s.,
se sídlem Žukovova 59/34, Střekov, 400 03 Ústí nad Labem,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2017, č. j. 47981/17/5300-21441-702127,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29. 11. 2017, č. j. 47981/17/5300-21441-702127, jímž bylo zamítnuto odvolání příjemce rozhodnutí, a to KRATOLIA Trade, a. s., a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 22. 5. 2017, č. j. 1430477/17/2501-50523-507702, kterým byla zamítnuta žádost o vrácení přeplatku, kterou správce daně obdržel dne 8. 3. 2017 a zaevidoval pod č. j. 527127/17/2501-50523-507702, s odůvodněním, že neeviduje na osobním daňovém účtu dlužníka vratitelný přeplatek, a to ani ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti.
2. V reakci na podanou žalobu následně žalovaný podáním ze dne 9. 8. 2018 sdělil soudu, že hodlá uspokojit žalobkyni postupem dle ust. § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V návaznosti na toto tvrzení pak žalovaný soudu v intencích jeho výzvy ze dne 23. 8. 2018, č. j. 15 Af 6/2018-32, vydané ve smyslu ust. § 62 odst. 2 s. ř. s. zaslal své rozhodnutí ze dne 29. 1. 2019, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3348/19/5300-21441-702127, jímž změnil výše citované rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 22. 5. 2017, a to tak, že žádosti o vrácení přeplatku, kterou správce daně obdržel dne 8. 3. 2017 vyhověl, s tím, že přeplatek na dani z přidané hodnoty vykázaný ke dni podání žádosti 8. 3. 2017 ve výši 35 367 Kč u správce daně se vrací dle ust. § 155 odst. 2, odst. 3 a odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, v částce 35 367 Kč.

3. Za nastalé situace proto soud vydal dne 25. 2. 2019 pod č. j. 15 Af 6/2018-44 výzvu dle ust. § 62 odst. 3 s. ř. s., kterou žalobkyni prostřednictvím jejího právního zástupce vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne sdělila, zda je postupem žalovaného, tj. rozhodnutím, jímž bylo zcela vyhověno žádosti dlužníka o vrácení daňového přeplatku, uspokojena, či se má v řízení pokračovat. V této výzvě byla žalobkyně dále mj. poučena o tom, že předmětnou žalobu díky změně postoje žalovaného může vzít zpět a také že pokud žalobkyně na zasílanou výzvu nebude nijak reagovat, bude mít soud za to, že byla novým rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 1. 2019 plně uspokojena. Na tuto soudní výzvu právní zástupce žalobkyně zaslal podání ze dne 6. 3. 2019, které soud obdržel téhož dne, v němž výslovně uvedl, že vydáním nového rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2019, č. j. 3348/19/5300-21441-702127, byla žalobkyně plně uspokojena.
4. Podle ust. § 62 odst. 1 s. ř. s. platí, že dokud soud nerozhodl, může žalovaný vydat nové rozhodnutí, jímž žalobce uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Odst. 4 téhož ustanovení pak zakotvuje, že soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen, přičemž soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.
5. V předmětném případě dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 1. 2019, č. j. 3348/19/5300-21441-702127, zcela uspokojena, jak ostatně k výzvě soudu výslovně uvedla samotná žalobkyně, neboť žalobkyně brojila proti nevyhovění žádosti dlužníka o vrácení daňového přeplatku na základě podané žádosti evidované ke dni 8. 3. 2017, přičemž žalovaný v průběhu soudního řízení své původní odvolací zamítavé rozhodnutí změnil a současně rozhodl o vyhovění žádosti daňového dlužníka o vrácení daňového přeplatku v plné výši, který evidoval správce daně ke dni 8. 3. 2017.
6. Soud proto ve smyslu ust. § 62 odst. 4 věty druhé ve spojení s ust. § 47 písm. b) s. ř. s. ve výroku I. usnesení řízení o dotyčné žalobě zastavil.
7. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle kterého platí, že pokud bylo řízení zastaveno pro uspokojení žalobce, má žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč, která se skládá z nákladů za její zastoupení advokátem JUDr. Milanem Jelínkem, jež představuje částka 9 300 Kč za tři úkony právní služby po 3 100 Kč podle ust. § 7 ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)]; dále částka 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a částka 2 142 Kč odpovídající 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního

právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány.

8. Pro úplnost soud poznamenává, že ve výrocích soudu nebyl nijak řešen soudní poplatek (případné vrácení soudem jeho nezkonzumované části žalobkyni či případná náhrada jeho zkonsumované části žalovaným), neboť ten nebyl ze strany žalobkyně hrazen, jelikož řízení je ze zákona osvobozeno od poplatkové povinnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 26. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu